LEVE - Landsforeningen for etterlatte ved selvmord

Ved Finn Borgersen

Mange mennesker har i lang tid hatt tanker om og følt behovet for etablering av en landsomfattende forening for etterlatte ved selvmord. I fjor høst ble det under evalueringen av den nasjonale Handlingsplan mot selvmord gitt visse føringer av Statens helsetilsyn, der arbeidet for etterlatte skulle være et prioritert innsatsområde i de videre planer.

På bakgrunn av dette ble det etablert en landsforening. Som initiativtakere sto en gruppe bestående av professor Lars Mehlum og sosiolog Nils-Petter Hauge ved Seksjon for selvmordsforskning og -forebygging (SSFF), sosiolog Kari Dyregrov ved Senter for krisepsykologi i Bergen og prosjektleder Nils Petter Reinholdt i Statens helsetilsyn. Styret ble konstituert i midten av desember i fjor. Det første landsmøtet ble satt på timeplanen. Det skal finne sted 14.-15. oktober i år på Gaustad sykehus. Den ene dagen er avsatt til fagseminar og den andre til landsmøtesaker.

LEVE har tre hovedarbeidsområder:

1. Omsorg – å sikre aktiv hjelp og støtte til familier, pårørende og evt. andre berørte som mister noen av sine nærmeste ved selvmord. Et offentlig oppfølgings-tilbud er også viktig.

2. Informasjon – å drive opplysningsvirksomhet og spre informasjon om selvmord og etterlattes situasjon i befolkningen og blant helsepersonell.

3. Forskning – å arbeide aktivt for å skaffe midler til forskningsformål, for å forebygge selvmord og bedre omsorgen for dem som er rammet.

Å bygge opp en landsforening vil nødvendigvis ta tid, men styret har allerede igangsatt flere arbeider samtidig.

For det første er vi i gang med / på jakt etter å rekruttere mennesker som kan ta på seg tillitsverv for å lede landsforeningens fylkes- og region/lokallag. Skulle du ha tips om eller kjenne til personer som kunne egne seg til slike verv og ville være med på å ta ansvar for en viktig felles sak, så ta kontakt med undertegnede eller en av styrets medlemmer. Dessuten har vi produsert en folder, der vi gir en foreløpig orientering om vår virksomhet. Du kan få den ved henvendelse til foreningens sekretariat. Herfra kan du også få tilsendt

innbetalingsblanketter for medlemsskap eller annen type økonomisk støtte.

Gjennom Suicidologi vil vi i første omgang informere fagfolk om LEVEs virksomhet. På sikt vil foreningen imidlertid arbeide for å utgi et eget medlemsblad. Skulle du kjenne personer som kunne være interessert i å jobbe med informasjon og samtidig besitter den typen kompetanse og brenner etter å hjelpe til, så la oss høre fra deg.

Vi har også planer om egne Internett-sider. Til å begynne med vil vi legge ut informasjon på SSFFs nettsted. For tiden skjer det der en oppdatering av alle sorggrupper med respektive kontaktpersoner som er registrert i Norge. Vi ønsker med dette å få mer spesifikk kunnskap om rene etterlattegrupper etter selvmord og hvilke organisasjoner/personer som står bak. Dette er et svært viktig hjelpemiddel for oss i arbeidet med å hjelpe alle dem som kommer i en fortvilet situasjon, og som henvender seg til foreningen.

Skulle du sitte inne med idéer og tanker omkring vårt videre arbeid i etableringen av den nye landsforeningen, håper jeg du enten tar kontakt per telefon eller brev. Alle gode krefter som skal til for å bygge en slagkraftig forening for etterlatte tæsmot med åpne armer.

**LEVE – Landsforeningen
for etterlatte ved selvmord**
Postboks 27, Smestad, 0309 Oslo

Styret i LEVE

Leder: Finn Borgersen, 54 år, er ansatt i Kirkens Bymisjon og arbeider som daglig leder i Ullern Frivillighetssentral i Oslo. Han har de siste årene arbeidet mye med samtalegrupper der fokus har vært sorgbehandling for mennesker som har opplevd samlivsbrudd og for etterlatte ved selvmord.

Nestleder:

Ingvald Liland, 75 år, har i mange år arbeidet som økonom og hatt ulike verv i diverse organisasjoner. Han mistet datteren sin i selvmord for to år siden.

Sekretær:

Ellen Andersen, 36 år, er intensivsykepleier ved Ullevål sykehus. Hun mistet faren sin i selvmord da hun var 14 år. Hun har ledet sorggruppe for etterlatte siden høsten 1998.

Kasserer:

Ellinor Engelsen, 58 år, har arbeidet innenfor helsevesenet og ulike organisasjoner i nærmiljøet. Hun mistet sønnen sin i selvmord for vel 2 1/2 år siden.

Øvrige styremedlemmer:

Arild Refsland, 48 år, er polititjenestemann ved Eigersund politistasjon. Han mistet sønnen sin i selvmord for to år siden.

Astrid Stormo, 53 år, er sykepleier hos Fylkeslegen i Finnmark. Hun mistet sønnen sin i selvmord for to år siden.

Kari Dyregrov, 49 år, er sosiolog og arbeider som forsker ved Senter for krisepsykologi i Bergen. Hun er leder for prosjektet "Omsorg for etterlatte ved selvmord" og har tidligere jobbet på ulike prosjekt angående mennesker i sorg og krise.

Kjære tante Anne May

Lars Mehlum, 43 år, er psykiater og professor i suicidologi, og leder for Seksjon for selvmordsforskning og -forebygging ved Universitetet i Oslo. Han har arbeidet med en rekke krisepsykiatriske og suicidologiske prosjekter innen forskning, forebygging og klinikk.

Nils-Petter Hauge, 33 år, er sosiolog og stipendiat ved Seksjon for selvmordsforskning og -forebygging. "Arbeidsplassen som helsefremmende arena" er hans hovedprosjekt, og gjennom det har han kommet i kontakt med stadig flere etterlatte.

Nils Petter Reinholdt, 42 år, er psykiatrisk sykepleier/fagkonsulent ved Oppland sentralsykehus, avd. Gjøvik og prosjektmedarbeider for Handlingsplan mot selvmord. Han har arbeidet mye klinisk med pårørende etter selvmord.

Brosjyren til LEVE, Landsforeningen for etterlatte ved selvmord

Kjære tante Anne May.
 Husker du hvor fint vi hadde det sammen
 så lenge det varte?
 Kjære tante Anne May.
 Husker du den gangen
 da du stod på badet og krøllet håret?
 Og hvor glad jeg ble
 da du krøllet mitt også?
 Du var på besøk hos oss, i Sørstien.
 Kjære tante Anne May.
 Synes ikke du også
 at disse besøkene varte så altfor kort?
 At du bodde så altfor langt unna?
 Kjære tante Anne May.
 Husker du
 hvor morsomt vi hadde det sammen
 da jeg tok til vingene
 og reiste helt til deg, i Oslo,
 helt alene
 og besøkte deg?
 Da var jeg seks år.
 Husker du da vi to
 dro på bytur i storbyen?
 Vi tok trikken.
 Da fikk jeg se halvliterskartonger med melk,
 for første gang.
 Og du kjøpte en fin kjole til meg,
 med blomster i tusenvis av farger på.
 Den ble jeg så inderlig glad i.
 Kjære tante Anne May.
 Kan du fortsatt huske hvor fint vi hadde det sammen
 så lenge det varte?
 Kan du fortsatt huske
 hvor glad jeg var i deg,
 og hvor glad du var i meg?
 Kjære tante Anne May.
 Kan du huske alle de fine postkortene
 som du sendte til meg,
 når jeg var her, og du var der?
 Det kan jeg.
 Jeg husker fortsatt mye fra deg,
 selv om det er slutt
 på det nå.
 Kjære tante Anne May.
 Jeg husker hvor trist og ute av meg jeg ble,
 da jeg fikk vite
 at du hadde valgt å avslutte livet ditt.
 Jeg husker hvor sint jeg ble på deg
 som bare lot meg i stikken.
 Du, som var yndlingstanta mi.
 Jeg tenkte mange tanker, den gangen
 om alt jeg ville ofre, hvis jeg bare fikk beholde deg.
 Men nå skjønner jeg
 at uansett hva jeg gjør,
 vil du aldri komme tilbake.
 Du visste ikke annen råd.
 Men hvor sint jeg var den gangen,
 har jeg tilgitt deg for lengst
 for at du lot meg i stikken.
 Du ville jo bare
 andre så altfor godt,
 du, min inderlig kjære tante Anne May.

Skrevet av Helene 14 år.
 (Hun mistet tanta si i 1994.)